

“मीठे बच्चे- तिमी बाबाबाट भक्तिको फल लिनको लागि आएका छौ, जसले बढी भक्ति गरेको छ उनीहरू नै ज्ञानमा अगाडि जानेछन्।”

प्रश्न:- कलियुगी राजाईमा कुन दुई कुराको आवश्यकता रहन्छ जो सत्ययुगी राजाईमा हुँदैन ?

उत्तर:- कलियुगी राजाईमा १- मन्त्री र २- गुरुको आवश्यकता रहन्छ । सत्ययुगमा यी दुवै हुनेछैनन् । वहाँ कसैको राय लिनुपर्ने आवश्यकता हुँदैन किनकि सत्ययुगी राजाई संगममा बाबाको श्रीमतद्वारा स्थापना हुन्छ । यस्तो श्रीमत मिल्छ जुन २१ पीढीसम्म चल्छ र सबै सद्गतिमा हुन्छन्, यसैले गुरुको पनि आवश्यकता रहँदैन ।

ओम् शान्ति । ओम् शान्तिको अर्थ के हो ? स्वधर्ममा बस वा आफूलाई आत्मा सम्भरे बस्यौ भने शान्तिमा रहनेछौ । यसलाई भनिन्छ स्वधर्ममा बस्नु । भगवानुवाच— स्वधर्ममा बस । तिम्रो बाबाले तिमीलाई बसेर पढाउनुहुन्छ । बेहदका बाबाले बेहदको पढाइ पढाउनुहुन्छ किनकि बाबा बेहदको सुख दिनेवाला हुनुहुन्छ । पढाइबाट सुख मिल्छ नि । अब बाबाले भन्नुहुन्छ— आफूलाई आत्मा सम्भरे बस । बेहदका बाबा आउनुभएको छ तिमीलाई हीरा जस्तो बनाउन । हीरा जस्तो देवी-देवताहरू नै त हुन्छन् । त्यो कहिले बन्छन् ? यति उँच पुरुषोत्तम कसरी बने ? यो बाबा बाहेक अरू कसैले बताउन सक्दैन । प्रजापिता ब्रह्माको बच्चा तिमी ब्राह्मण ठहरियौ । फेरि तिमीलाई देवता बन्नु छ । ब्राह्मणहरूको चोटी हुन्छ । तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ । तिमी प्रजापिता ब्रह्माको मुख वंशावली हौ, कोख वंशावली त होइनौ । कलियुगी सबै हुन् कोख वंशावली । साधु, सन्त, ऋषि, मुनि आदि सबै द्वापरदेखि लिएर कोख वंशावली बनेका छन् । अहिले केवल तिमी प्रजापिता ब्रह्माकुमार-ब्रह्माकुमारीहरू नै मुख वंशावली बनेका छौ । यो तिम्रो हो सर्वोत्तम कुल, देवताहरू भन्दा पनि उत्तम किनकि तिमीलाई पढाउनेवाला, मनुष्यबाट देवता बनाउनेवाला बाबा आउनुभएको छ । बच्चाहरूलाई बसेर सम्झाउनुहुन्छ किनकि भक्ति मार्गवाला यहाँ आउँदै आउँदैनन् । यहाँ आउँछन् ज्ञान मार्गवाला । तिमी आउँछौ बेहदका बाबासँग भक्तिको फल लिनको लागि । अब भक्तिको फल कसले लिनेछन् ? जसले सबैभन्दा बढी भक्ति गरेका होलान्, उनीहरू नै पत्थरबाट पारसबुद्धि बन्छन् । उनीहरू नै आएर ज्ञान लिनेछन् किनकि भक्तिको फल भगवान्लाई नै आएर दिनुपर्छ । यी राम्रोसँग बुझ्नुपर्ने कुराहरू हुन् । अहिले तिमी कलियुगीबाट सत्ययुगी, विकारीबाट निर्विकारी बन्छौ अथवा पुरुषोत्तम बन्छौ । तिमी आएका छौ यस्तो लक्ष्मी-नारायण जस्तो बन्नको लागि । यी भगवान्-भगवती हुन्, त्यसैले अवश्य पनि यिनलाई भगवान्ले नै पढाउनुहुन्छ । भगवानुवाच, तर भगवान् कसलाई भनिन्छ, भगवान् त एक हुनुहुन्छ । भगवान् कुनै सैकडौँ-हजारौँ हुँदैनन् । माटो-पत्थरमा हुनुहुन्छ । बाबालाई नजान्नाले दुनियाँ कति कंगाल बनेको छ । अब बच्चाहरूले जान्दछन् भारतवर्षमा यिनको (लक्ष्मी-नारायणको) राजधानी थियो । यिनका बाल-बच्चा आदि जो थिए, राजधानीका मालिक थिए । तिमी यहाँ आएका छौ राजधानीको मालिक बन्नको लागि । यी अहिले त छैनन् नि । भारतखण्डमा यिनको राज्य थियो । बच्चाहरूलाई सम्झाइन्छ, जब यी देवी-देवताहरूको राजधानी थियो, सूर्यवंशी र चन्द्रवंशी थिए तब अरू कुनै धर्म थिएन । यस समयमा फेरि अरू सबै धर्म छन् । यो धर्म छैन । यो जुन जग (फाउन्डसेन) हो जसलाई मूल जरा पनि भनिन्छ । यस समयमा मनुष्य सृष्टि रूपी वृक्षको मूल जरा सारा जलेको छ । बाँकी सबै खडा छन् । अब ती सबैको आयु पूरा हुन्छ । यो मनुष्य सृष्टि रूपी भेराइटी वृक्ष हो । भिन्न नाम, रूप, देश, काल अनेकानेक छन् नि । कति ठूलो वृक्ष छ । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— कल्प-कल्प यो वृक्ष जीर्ण तमोप्रधान हुन्छ तब फेरि म आउँछु । तिमी मलाई पुकार्छौ— बाबा आउनुहोस् हामी पतितहरूलाई आएर पावन बनाउनुहोस् । हे पतित-पावन भन्छन् भने निराकार बाबा नै याद आउनुहुन्छ । साकारी त कहिल्यै याद आउनेछैन । पतित-पावन सद्गति दाता हुनुहुन्छ नै एक । जब सत्ययुग थियो तब तिम्रो सद्गति थियो । अहिले तिमी पुरुषोत्तम संगमयुगमा बसेका छौ, बाँकी अरू सबै कलियुगमा छन् । तिमी छौ पुरुषोत्तम संगमयुगमा । उत्तमभन्दा उत्तम पुरुष वा उँचभन्दा उँच भनेर गायन एक भगवान्को नै छ । *ऊँचा तेरा नाम ऊँचा तेरा धाम* । ऊँचभन्दा ऊँच रहनुहुन्छ नि परमधाममा । यो धेरै सहज सम्भन्नुपर्ने कुरा हो । सत्ययुग, त्रेता, द्वापर, कलियुग फेरि हुन्छ

संगमयुग । यसको बारेमा कसैलाई थाहा छैन । ड्रामामा यो भक्तिमार्ग पनि बनेको छ । यस्तो भन्न सकिदैन कि बाबा फेरि यो भक्तिमार्ग किन बनाउनुभयो ! यो त अनादि हो । मैले बसेर तिमीलाई यस ड्रामाको रहस्य सम्झाउँछु । मैले बनाएको भए फेरि भन्नेछौ कहिले बनाउनुभयो ! बाबा भन्नुहुन्छ यो अनादि हो । शुरू कहिले भयो यो प्रश्न उठ्न सक्दैन । यदि फलानो समयमा शुरू भयो भन्यो भने तब भन्नेछौ कहिले बन्द हुनेछ ! तर होइन, यो चक्र त चलि नै रहन्छ । तिमी चित्र पनि बनाउँछौ नि ब्रह्मा, विष्णु, शंकरको । यी हुन् देवता । त्रिमूर्ति देखाउँछन्, त्यसमा उँचभन्दा उँच शिवलाई देखाउँदैनन् । उहाँलाई अलग गरिदिन्छन् । ब्रह्माद्वारा स्थापना, त्यो त अहिले भइरहेको छ । तिमी आफ्नो राजधानी स्थापना गरिरहेका छौ । राजधानीमा त सबै प्रकारका पद हुन्छन् । राष्ट्रपति, प्रधानमन्त्री, मुख्य मन्त्री हुन्छन् । यी सबै हुन्छन् राय दिनेवाला । सत्ययुगमा राय दिनेवाला कुनै चाहिँदैनन् । अहिले तिमीलाई जुन राय अथवा श्रीमत मिल्छ, त्यो अविनाशी बन्छ । अहिले हेर राय दिनेवाला कति छन् । धेरै भन्दा धेरै छन् । पैसा खर्च गरेर मन्त्री आदि बन्छन् राय दिनको लागि । स्वयम् सरकारले पनि भन्छ- धेरै भ्रष्टाचारी छन्, धेरै खान्छ । यो त हो नै कलियुग । वहाँ त यस्तो हुँदैन । मन्त्री आदिको आवश्यकता रहँदैन । यो मत २१ जन्म चल्छ । तिम्रो सद्गति हुन्छ । वहाँ त गुरुको पनि आवश्यकता हुँदैन । सत्ययुगमा न गुरु, न त मन्त्री हुन्छन् । तिमीलाई अहिले श्रीमत मिल्छ अविनाशी २१ पीढीको लागि, २१ वृद्धावस्थाको लागि । बूढो बनेर फेरि शरीर छोडेर गएर बच्चा बन्नेछौ । जसरी सर्पले एक काँचुली (खाल) छोडेर फेरि अर्को लिन्छ । जनावरको उपमा दिइन्छ । मनुष्यमा त अलिकति पनि अक्कल छैन किनकि पत्थरबुद्धि छन् ।

बाबा सम्झाउनुहुन्छ- मीठा प्यारा बच्चाहरू, तिमी ब्राह्मण-ब्राह्मणीहरू हौ । ग्रन्थमा पनि पढ्ने सुन्ने त सबैले गर्छन्- मृत पलिति कपड धोए... । भगवान्लाई बोलाउँछन्- आएर आत्माको मैला कपडा धुनुहोस् । हामी सबै आत्माहरूका बाबा, आएर हाम्रो कपडा सफा गर्नुहोस् । शरीर त धुनु छैन, आत्मालाई धुनु छ किनकि आत्मा नै पतित बनेको छ । पतित आत्मालाई आएर पावन बनाउनुहोस् । त्यसैले बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ- मीठा-प्यारा बच्चाहरू मलाई यहाँ आउनुपर्छ । म नै ज्ञानको सागर हुँ, पवित्रताको सागर हुँ । तिमी बेहदका बाबासँग बेहदको वर्सा लिन्छौ । हदका पिताबाट हदको वर्सा मिल्छ । हदको वर्सामा दुःख धेरै छ, त्यसैले बाबालाई याद गर्छन् । अथाह दुःख छ । बाबाले भन्नुभएको छ- यो ५ विकार रूपी रावण तिम्रो सबैभन्दा ठूलो दुश्मन हो । यसले आदि-मध्य-अन्त दुःख दिन्छ । हे प्यारा बच्चाहरू, यदि यो जन्ममा ब्राह्मण बनेर काम माथि विजय प्राप्त गर्नु भने जगतजित बन्नेछौ । तिमी पवित्रता धारण गर्छौ देवता बन्नको लागि । तिमी आएका छौ आदि सनातन देवी-देवता धर्मको स्थापना गर्नको लागि । यो हो पुरुषोत्तम संगमयुग । यसमा पुरुषार्थ गरेर पावन बन्नु छ । कल्प पहिले सूर्यवंशी-चन्द्रवंशी घरानाका जति पावन बनेका थिए, ती अवश्य बन्नेछन् । समय त लाग्छ नि । बाबाले युक्ति धेरै सहज बताउनुहुन्छ । अब बाबाको बच्चा त बनेका छौ । यहाँ तिमी कसको पासमा आएका छौ ? उहाँ त हुनुहुन्छ निराकार । उहाँले यस शरीरको सापटी लिनुभएको छ । उहाँले स्वयम् बताउनुहुन्छ- यो हो धेरै जन्मको अन्तको पनि अन्तको जन्म । त्यसैले यो भयो सबैभन्दा पुरानो तन । म आउँछु नै रावणको पुरानो आसुरी दुनियाँमा र उसको शरीरमा जसले आफ्नो जन्मलाई जान्दैन । यो हो धेरै जन्मको अन्तको जन्म । जबकि यिनको वानप्रस्थ अवस्था हुन्छ, तब म प्रवेश गर्दछु । गुरु पनि हमेशा वानप्रस्थ अवस्थामा बनाइन्छ । भनिन्छ नि, साठी त लाग्यो लाठी (लट्टी) । घरमा रत्यौ भने बच्चाहरूको लट्टी लानेछ त्यसैले भाग घरबाट । बच्चाहरू यस्ता हुन्छन् जो बाबुलाई पनि लट्टी हान्न बेर लगाउँदैनन् । भन्नेछन् म-यो भने धन हामीलाई मिल्नेछ । वानप्रस्थीहरूका धेरै सतसङ्ग हुन्छन् । तिमी जान्दछौ- सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ, उहाँ संगमयुगमा नै आउनुहुन्छ । सत्ययुगमा जब तिमी सद्गति पाउँछौ, बाँकी सबै शान्तिधाममा रहन्छन् । यसलाई भनिन्छ सर्वको सद्गति । बाबा बाहेक अरु कोही पनि सद्गति दाता हुन सक्दैन । न कसैलाई श्री भन्न सक्छौ, न श्री श्री । श्री अर्थात् श्रेष्ठ हुन्छन् देवताहरू । श्री लक्ष्मी, श्री नारायण उनलाई भनिन्छ । उनीहरूलाई बनाउनेवाला को हुनुहुन्छ ? श्री श्री शिवबाबालाई नै

भन्नुपर्छ । त्यसैले बाबाले भूललाई सिद्ध गरेर बताउनुहुन्छ— तिमीले यति गुरु बनायौ फेरि पनि यस्तै हुनेछ । तिमी फेरि त्यही गुरु आदि बनाउने छौ । चक्र फेरि उही दोहोरिनेछ । जब तिमी स्वर्गमा रहन्छौ भने वहाँ तिमी सुखधाममा हुनेछौ । पवित्रता, सुख-शान्ति सबै वहाँ हुन्छ । वहाँ भगडा आदि हुँदैन । बाँकी यति सबै शान्तिधाममा जान्छन् । सत्ययुगलाई लाखौं वर्ष भनिदिन्छन् । बाबा भन्नुहुन्छ— लाखौं वर्षको कुरा हुँदै होइन । यो त ५ हजार वर्षको कुरा हो । भन्ने पनि गर्छन्— मनुष्यको ८४ जन्म । दिन-प्रतिदिन सीँढी तल भर्दै तमोप्रधान बन्दै जान्छन् । त्यसैले बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यो पनि ड्रामा बनेको छ । पात्र (एक्टर) भएर ड्रामाको क्रियेटर, डाइरेक्टर, मुख्य एक्टरलाई जान्दैन भने के भन्ने ! बाबा भन्नुहुन्छ— यस बेहदको ड्रामालाई कुनै पनि मनुष्य मात्रले जान्दैनन् । यो कुरा बाबा आएर सम्झाउनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ— शरीर लिएर पार्ट बजाउँछु, त्यसैले नाटक भयो नि । नाटकको मुख्य पात्र को हुन् ? कसैले बताउन सक्दैन । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ— यो बेहदको ड्रामा कसरी जुम्रा जसरी चल्छ । टिक-टिक भइरहन्छ । मुख्य हुनुहुन्छ उँचभन्दा उँच बाबा, जो आएर सम्झाउनु पनि हुन्छ र सर्वको सद्गति पनि गर्नुहुन्छ । सत्ययुगमा दोस्रो अरू कोही हुँदैन । धेरै कम हुन्छन् । ती थोरै जो हुन्छन् उनीहरूले सबैभन्दा बढी भक्ति गरेका हुन् । तिम्रो पासमा प्रदर्शनी वा म्युजियममा उनीहरू नै आउनेछन् जसले धेरै भक्ति गरेका छन् । एक शिवको भक्ति गर्नु यसलाई भनिन्छ अव्यभिचारी भक्ति । फेरि धेरैको भक्ति गर्दा-गर्दा व्यभिचारी बन्दछन् । अहिले त बिल्कुलै तमोप्रधान भक्ति छ । पहिले सतोप्रधान भक्ति थियो । फेरि सीढी उत्रिँदा-उत्रिँदा तमोप्रधान बनेका छन् । यस्तो हालत जब हुन्छ तब बाबा आउनुहुन्छ सबैलाई सतोप्रधान बनाउन । यस बेहदको ड्रामालाई पनि तिमी अहिले जान्दछौ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवम् गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) बेहदका बाबाबाट बेहदको वर्सा लिनको लागि पावन अवश्य बन्नुपर्छ । जब अहिले पवित्रताको वर्सा लिन्छौ अर्थात् कामजित बन्छौ तब जगतजित बन्न सक्नेछौ ।
- २) बेहदका बाबासँग पढाइ पढेर स्वयम्लाई कौडीबाट हीरा जस्तो बनाउनु छ । बेहदको सुख लिनु छ । नशा रहोस्— मनुष्यबाट देवता बनाउनेवाला बाबा अहिले हाम्रो सम्मुख हुनुहुन्छ, अहिले यो हाम्रो सर्वोत्तम ब्राह्मण कुल हो ।

वरदानः— समय प्रमाण आफ्नो भाग्यको स्मरण गरेर खुसी र प्राप्तिहरूबाट भरपूर बन्नेवाला स्मृति स्वरूप भव

भक्तिमा तिमी स्मृति स्वरूप आत्माहरूको यादगार रूपमा भक्तहरू अहिलेसम्म पनि तिम्रो हरेक कर्मको विशेषताको स्मरण गर्दै अलौकिक अनुभवमा डुब्छन् भने तिमीले जीवनमा कति अनुभव प्राप्त गरेको हुनुपर्छ ! केवल जस्तो समय, जस्तो कर्म उस्तै स्वरूपको स्मृति प्रत्यक्ष रूपमा अनुभव गर्नु भने धेरै विचित्र खुसी, विचित्र प्राप्तिको भण्डार बन्नेछौ र दिलबाट यही अनहद गीत निक्लिनेछ— जे पाउनु थियो त्यो पाएँ ।

स्लोगनः— नम्बरवनमा आउनु छ भने केवल ब्रह्मा बाबाको कदममा कदम राख्दै अगाडि बढ ।